موسیقی

به بهانه فراخوان دفتر موسیقی برای تدوین شیوه‌نامه جشنواره فجر

خودی و غیر خودی نداشته باشیم

نیوشا مزیدآبادی

چند روز پیش سایت دفتر موسیقی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی خبری با این محتوا منتشر کرد: «بدین‌وسیله از تمامی افراد حقیقی و حقوقی، هنرمندان، متخصصین و فعالان عرصه موسیقی کشور دعوت می‌شود با عنایت به اینکه تدوین و تصویب شیوه نامه برگزاری «جشنواره موسیقی فجر» مراحل نهایی خود را سپری می‌کند؛ هرگونه پیشنهاد و نظر کارشناسی خود را حداکثر تا ۲۵ بهمن ماه سال جاری به این دفتر، ارسال کنند.»

این خبر که به سرعت در جامعه موسیقی بازتاب پیدا کرد در پی اعتراضات جمعی از موسیقیدانان و اهالی هنر مطرح شد که خواستار تدوین اساسنامه‌ای مشخص برای برگزاری جشنواره موسیقی فجر شده بودند. هر چند موج این انتقادات از سی‌ویکمین دوره جشنواره آغاز شده بود اما به سبب بی‌اعتنایی وزارت ارشاد، بسیاری از منتقدان نامه‌های اعتراض‌آمیز خود را خطاب به وزیر ارشاد وقت نوشتند که در آخرین نامه خطاب به سیدعباس صالحی یادآور شدند بی‌اعتنایی به درخواست جامعه موسیقی، لطمات جبران‌ناپذیری به همراه خواهد داشت.

حالا اما با خبری که دفتر موسیقی معاونت هنری ارشاد منتشر کرده به نظر می‌رسد بالاخره یک بار صدای این اعتراضات شنیده شده و پیش‌نویسی از شیوه‌نامه برگزاری جشنواره تدوین شده است که به زودی منتشر می‌شود.

فرزاد طالبی، مدیرکل دفتر موسیقی در گفت‌وگو با «اعتماد» در این باره اعلام کرد: «در شش ماه ابتدایی سال جاری جلسه‌ای با منتقدان موسیقی داشتیم که پیش‌نویس شیوه‌نامه جشنواره، جمع‌بندی و برای معاونت امور هنری ارسال شد. اما بر اساس نظر معاون وزیر جناب آقای حسینی قرار شد پیشنهادهای دیگر موسیقیدانان را نیز برای برگزاری جشنواره موسیقی فجر دریافت کنیم. طی جلساتی که پیش از این با منتقدان داشتیم مقرر شد پیشنهادات مربوط به آنها به عنوان چارچوب اصلی شیوه‌نامه با مشاوران حقوقی در میان گذاشته شود تا شیوه‌نامه نهایی تدوین و اعلام شود.»

فرزاد طالبی در حالی به تدوین این شیوه‌نامه در ۶ ماه ابتدایی سال اشاره می‌کند که علی قمصری، آهنگساز و یکی از منتقدان جشنواره، در گفت‌وگو با «اعتماد» زمان تسلیم شیوه‌نامه پیشنهادی منتقدان را مربوط به یک ماه اول امسال می‌داند: «فروردین ماه در دفتر موسیقی جلسه‌ای داشتیم و پیش‌نویس اساسنامه‌ای را با مدیر این نهاد در میان گذاشتیم که چون همه جوانب را شامل می‌شد و فقط به منافع یک گروه خاص اختصاص نداشت، مورد تایید آنها هم قرار گرفت. بعد از آن قرار بود ملاحظات مربوط به این کار در نظر گرفته شود و این شیوه‌نامه به تصویب برسد اما همان زمان هم برخی‌ها معتقد بودند جناب مرادخانی جلوی این کار را خواهد گرفت.»

پیش از این نیز علی مرادخانی که تا آن زمان بر مسند معاونت هنری ارشاد تکیه زده بود در گفت‌وگویی با ایسنا به تاریخ ۲۸ فروردین ماه، از تدوین اساسنامه‌ای برای برگزاری جشنواره موسیقی فجر خبر داده بود: «در این اساسنامه، پیش‌بینی‌های لازم درباره چگونگی دعوت‌ها، وضعیت کاری افراد و شرایط فراخوان آورده شده است. این دغدغه‌ها چند وجه دارد که کاری به بعضی از آنها ندارم و درباره‌شان بحثی نمی‌کنم، اما یک وجه عدالت‌خواهی نیز وجود دارد که باید با اساسنامه کنار یکدیگر بیاید که مدیرکل دفتر موسیقی وزارت ارشاد زحمت آن را کشیده است و به‌زودی خبر آن اعلام می‌شود.»

مرادخانی با تاکید بر آنکه تدوین اساسنامه با پایان کار دولت یازدهم نیمه‌تمام نمی‌ماند، اعلام کرده بود: «همه‌چیز انجام می‌شود، در واقع انجام شده است و جای نگرانی وجود ندارد.»

اما پرسش اینجاست با توجه به سخنان علی مرادخانی و برخی منتقدان، مبنی بر تدوین شیوه‌نامه در ماه‌های آغازین سال جاری، چرا باز هم جشنواره سی‌وسوم با فقدان شیوه‌نامه‌ای معین برگزار شد؟ اگر بنابر گفته علی مرادخانی تدوین این شیوه‌نامه در فروردین ماه انجام شده بود چه لزومی بر عدم ابلاغ آن به دبیر جشنواره سی‌وسوم وجود داشت؟ آیا در تعویق ابلاغ این شیوه‌نامه به دبیرخانه سی‌وسومین جشنواره موسیقی فجر عمدی وجود داشته است؟ روزنامه «اعتماد» در تلاش بود تا پاسخ این پرسش‌ها و سوالاتی از این دست را از علی مرادخانی (معاون هنری وقت) جویا شود که در تماس با او، انجام این گفت‌وگو به زمان دیگری موکول شد.

اما فرزاد طالبی در این باره می‌گوید: «دلیلش این است که من شهریور ماه پیش‌نویس را به جناب مرادخانی ابلاغ کردم تا آن را تایید و ابلاغ کنند. هرچند که به نظرم اگر مهرماه هم این شیوه‌نامه تصویب می‌شد به جشنواره امسال نمی‌رسید چون دبیر جشنواره سی‌وسوم برنامه‌ریزی‌های اجرایی‌اش را انجام داده بود و مثلا گروه‌های خارجی دعوت شده بودند.»

پیش‌نویس شیوه‌نامه اجرایی جشنواره موسیقی فجر که به گفته مدیرکل دفتر موسیقی در تعامل با نمایندگان منتقدان جشنواره تدوین شده بود، یک سال دیگر هم پشت درهای بسته وزارت ارشاد ماند تا جشنواره موسیقی فجر یک دوره دیگر بدون اساسنامه یا شیوه‌نامه‌ای مشخص برگزار شود.

هر چند پیگیری این اساسنامه در برهه‌های تاریخی مختلف به سبب انتخابات ریاست‌جمهوری دوازدهم و تغییر و جایگزینی وزیر ارشاد، به تعویق افتاد اما در نهایت با وجود گفته‌های مرادخانی به نظر می‌رسد وزارت ارشاد تا امروز برای تصویب برنامه‌ای مدون برای جشنواره‌های تحت نظارت خود اولویتی نداشته است.

علی قمصری، معتقد است: «نبود شیوه‌نامه باعث می‌شود دست مدیر جشنواره برای عملکرد سلیقه‌ای و همراه با تخلف باز باشد. ما نباید در جشنواره شرایطی داشته باشیم که وجدان فردی یک مدیر تعیین‌کننده میزان انحراف از اصول اجرایی باشد. در این صورت نتیجه کار همین کارنامه تاریکی می‌شود که در این سه سال جشنواره شاهد آن بودیم. اغلب کسانی هم که در این دوره شرکت کردند حتی در صفحات مجازی‌شان اسمی از جشنواره نبردند، این نشانگر آن است که جشنواره موسیقی برای‌شان اعتباری در پی ندارد.»

ناگفته پیداست در نبود یک سند کلی برای برگزاری جشنواره موسیقی فجر، شاهد بروز عملکرد سلیقه‌ای دبیران خواهیم بود چنان که پیش‌تر نیز بخش‌هایی مثل پژوهش، موسیقی نواحی، موسیقی بانوان و استعدادهای درخشان با تغییر دبیر جشنواره و اعمال سلیقه‌های او، کمرنگ و حتی حذف شدند. مضاف براینکه با تدوین یک شیوه‌نامه اجرایی و لحاظ کردن بودجه، میزان بلیت‌فروشی‌ها و هزینه‌های جاری در طول برگزاری جشنواره شاید دیگر شاهد گروه‌هایی با رقم قراردادی نامعین نباشیم و نیازی هم به تشکیل اتاق شیشه‌ای برای شفاف‌سازی مالی نباشد.

بی‌شک تدوین شیوه‌نامه اولین گام در تمرین نظام‌مندی وضعیت موسیقی با فراهم آوردن امکانی برای تحقق منافع جمعی اهالی موسیقی خواهد بود تا شاید شاهد ایجاد شکاف بین اهالی موسیقی تحت عنوان دسته‌های خودی و غیرخودی نباشیم. اما پرسش اینجاست که پیش‌نویس این شیوه‌نامه چه زمانی برای بحث و بررسی نقاط قوت و ضعف در اختیار موسیقیدانان و اصحاب رسانه قرار می‌گیرد؟ آیا دفتر موسیقی دو پاره خودی و غیرخودی را در این مرحله کنار می‌گذارد؟

صحنه

بازی پسر «جورج اورول» در نمایشنامه پدرش

«ریچارد بلر» فرزندخوانده «جورج اورول» (با نام اصلی «اریک بلر») در اقتباس موزیکالی از نمایشنامه «جاده‌ای به سوی اسکله ویگان» ایفای نقش می‌کند. «بلر» شش سال پیش از مرگ «اورول» (۱۹۵۰) از سوی نویسنده مطرح کتاب‌هایی چون «مزرعه حیوانات» و «۱۹۸۴» به فرزندخواندگی پذیرفته شد. او قرار است در نمایشنامه موزیکال برگرفته از اثر پدرش نقش راوی را داشته باشد. این نمایش از ۲۷ آوریل در منطقه ویگان در نزدیکی منچستر به روی صحنه می‌رود. این اثر موزیکال که با همکاری هنرمندان و ساکنان بومی این منطقه ساخته می‌شود، علاوه بر تاریخچه‌ای از «ویگان»، به آینده احتمالی این شهر می‌پردازد. ایسنا

جشنواره فیلم فجر

سیمرغ بلورین اهدا می‌شود به...

صاحبان فن در مصاف کسب سیمرغ

تینا جلالی

سی‌وششمین جشنواره فیلم فجر در حال برگزاری است و مخاطبان این رویداد بسته به سلیقه و پسند خود به تماشای فیلم‌های مورد علاقه خود می‌نشینند. در این میان آنچه نمود بیشتری دارد، گمانه‌زنی‌ها میان اهالی سینما و رسانه‌ها برای کسب سیمرغ است؛ اینکه در نهایت چه فیلمی شایسته بهترین بازیگر، کارگردان یا تهیه‌کننده است اما سیمرغ جشنواره تنها به این بخش‌ها ختم نمی‌شود و سینما تلفیقی از چند هنر است. قطعا سهم عوامل فنی یک فیلم به اندازه بازیگر نقش اول حائز اهمیت است. قطعا تاثیر طراحی چهره‌پردازی درجه یک یا صدای صحنه خوب و مدیریت فیلمبرداری به جلا بخشیدن کار یک کارگردان کمک مهمی می‌کند.

در این گزارش به حضور عوامل فنی و پشت دوربین در بخش‌های فیلمبرداری، تدوین، صدابرداری، صداگذاری، موسیقی و چهره‌پردازی در سی‌وششمین جشنواره ملی فیلم فجر پرداخته شده است.

قابی ماندگار...

بی‌شک نام محمود کلاری آمیخته با دانش و نبوغ حرفه فیلمبرداری است. کلاری از فیلمبردارانی است که در کسب جوایز داخلی و بین‌المللی رکورددار است. این تکنسین فیلمبرداری سینمای ایران، عکاس برتر مجله تایم در سال ۵۹ و برنده قورباغه نقره‌ای نوزدهمین جشنواره بین‌المللی کمرایمیج لهستان برای فیلم جدایی نادر از سیمین امسال با فیلم بمب به کارگردانی پیمان معادی به مصاف دیگر فیلمبرداران این رویداد می‌رود.

علیرضا زرین‌دست که از فیلمبرداران برجسته سینمای ایران است و جزو سرمایه‌های هنر هفتم به حساب می‌آید امسال با دو کارگردان پوریا آذربایجانی «جشن دلتنگی» و محمدعلی باشه‌آهنگر «سرو زیر آب» برای کسب سیمرغ رقابت می‌کند. زرین‌دست تاکنون جوایز زیادی از جشنواره‌های داخلی و بین‌المللی به دست آورده است.

نگاه به کارنامه مهدی جعفری ما را به جوایز متعددی که این فیلمبردار دریافت کرده ارجاع می‌دهد. او فیلمبرداری فیلم‌های «خجالت نکش» و «به وقت شام» را انجام داده است باید ببینیم برای کسب سیمرغ چقدر شانس خواهد داشت. نکته جالب اینکه جعفری ساخت فیلم کوتاه و بلند و مستند هم در کارنامه دارد.

پیمان شادمانفر هم امسال از پرکارترین فیلمبرداران جشنواره به شمار می‌رود، شادمانفر با مدیریت فیلمبرداری سه فیلم به میدان رقابت فجر می‌آید. «اتاق تاریک» به کارگردانی «روح‌الله حجازی»، «سوءتفاهم» ساخته جدید احمدرضا معتمدی و «مغزهای کوچک زنگ زده» که کارگردانی آن را هومن سیدی بر عهده داشته را او فیلمبرداری کرده است. این سه فیلم به احتمال فراوان در جشنواره بحث‌برانگیز خواهند بود.

مسعود سلامی، چهره نام‌آشنای اهالی سینما یکی دیگر از فیلمبردارانی است که شانس کسب سیمرغ دارد. او با فیلم‌های هایلایت به کارگردانی اصغر نعیمی و مصادره اولین ساخته مهران احمدی در این رویداد حضور دارد.

علیرضا برازنده برای فیلمبرداری فیلم «دوران عاشقی» آخرین ساخته علیرضا رییسیان سیمرغ بلورین دریافت کرد. او امسال فیلم دارکوب را در جشنواره دارد.

همچنین داریوش عیاری یکی دیگر از فیلمبرداران قدیمی سینما با فیلم منیژه حکمت و با فیلم «جاده قدیم» و «روزبه رایگا» فیلمبردار جوان که با حمید نعمت‌الله همکاری کرده در این فستیوال حضور دارند.

فرشاد محمدی در سال‌های گذشته نوع قاب‌بندی‌هایش مورد توجه محافل هنری بوده است. او امسال تنها با فیلم «عرق سرد» به کارگردانی سهیل بیرقی در این رقابت حضور دارد.

نام تورج اصلانی همواره با انبوهی از جوایز بین‌المللی که در کارنامه دارد همراه است. او با فیلم «کامیون» به کارگردانی کامبوزیا پرتوی مدعی کسب سیمرغ است؛ کسی چه می‌داند شاید سیمرغ بهترین فیلمبرداری را تورج اصلانی خلاق کسب کند.

مرتضی غفوری فیلمبرداری فیلم «ماهورا» به کارگردانی حمید زرگرنژاد را بر عهده داشته؛ از آنجایی که ماهورا در گروه فیلم‌های دفاع مقدس قرار می‌گیرد بعید نیست مرتضی غفوری هم یکی از شانس‌های کسب سیمرغ باشد.

گزینش‌نماها...

مصطفی خرقه‌پوش امسال تدوین دو فیلم «جاده قدیم» به کارگردانی منیژه حکمت و «کامیون» ساخته جدید کامبوزیا پرتوی را بر عهده دارد. او امسال از گزینه‌های مهم و جدی برای کسب سیمرغ است؛ کمااینکه او پیش‌تر با فیلم‌های مختلفی همچون «لیلا»، «درخت گلابی»، «راه آبی ابریشم» و دوئل درخشش در جشنواره را تجربه کرده بود.

نازنین مفخم تدوین فیلم «سوءتفاهم» به کارگردانی احمدرضا معتمدی را بر عهده داشته. مفخم از تدوینگران باسابقه سینما که در دوره سی‌ام جشنواره برای فیلم «گل چهره» کاندیدای دریافت سیمرغ بهترین تدوین بود، شاید او این دوره سیمرغ بهترین را کسب کند.

نیما جعفری جوزانی که در دوره سی‌وسوم جشنواره فیلم فجر سیمرغ بلورین بهترین تدوین را برای فیلم «عصر یخبندان» دریافت کرده بود، امسال مونتاژ فیلم جدید مصطفی کیایی چهارراه استانبول را بر عهده دارد. او هم یکی از شانس‌های مهم برای کسب سیمرغ بهترین تدوین قلمداد می‌شود.

مستانه مهاجر هم از تدوینگران باسابقه سینماست و مونتاژ نزدیک به ۴۰ فیلم سینمایی در کارنامه او دیده می‌شود. امسال تدوین فیلم «امیر» به کارگردانی نیما اقلیما شانس کسب سیمرغ برای او به حساب می‌آید.

سجاد پهلوان‌زاده که برای فیلم «ایستاده در غبار» کاندیدای سیمرغ بلورین بهترین تدوین شد، امسال برای تدوین فیلم «مصادره» مهران احمدی از شانس‌های کسب سیمرغ به حساب می‌آید. او همچنین با فیلم «لاتاری» هم برای تدوین همکاری دارد.

بهرام دهقانی، فارغ‌التحصیل رشته تدوین از دانشگاه کالیفرنیا در لس‌آنجلس امریکا امسال تدوین فیلم «بمب» به کارگردانی پیمان معادی را بر عهده دارد. دهقانی را باید از سیمرغ بگیران حرفه‌ای سینما یاد کرد که برای فیلم‌های «ابد و یک روز»، «آسمان زرد کم عمق»، «قارچ سمی» و... مورد تشویق قرار گرفته است.

در میان تدوینگران نام سامان سالور از کارگردانان خوشفکر سینما هم دیده می‌شود. او مونتاژ فیلم «هایلایت» به کارگردانی اصغرنعیمی که تهیه‌کنندگی آن را برادرش ساسان سالور بر عهده دارد، انجام داده است. نکته جالب اینکه امسال دو کارگردان سینما از دو طیف فکری متفاوت تدوین فیلم‌های سینمایی را بر عهده گرفتند. مهرداد خوشبخت هم تدوین فیلم ابراهیم حاتمی کیا را انجام داده است.

از کنار نام حسین زندباف که مسوولیت تدوین فیلم «کار کثیف» خسرو معصومی را بر عهده داشته هم نمی‌توان به سادگی گذشت. او کسی است که اولین جایزه تدوین جشنواره فیلم فجر را کسب کرد.

فرامرز هوتهم نیز فیلم «دارکوب» بهروز شعیبی را مونتاژ کرده و خشایار موحدیان مونتاژ فیلم جشن دلتنگی را بر عهده دارد. این دو تدوینگر شاید از گزینه‌های کسب سیمرغ باشند.

حمید باشه‌آهنگر که از جشن خانه سینما تندیس بهترین تدوین را برای فیلم «ملکه» دریافت کرد، امسال هم مونتاژ فیلم پدرش را برای حضور در جشنواره بر عهده گرفته است.

مهارت استتار

مهرداد میرکیانی از پرکارترین چهره‌پردازان این دوره از جشنواره فیلم فجر به حساب می‌آید. او امسال با فیلم‌های بمب (پیمان معادی) جشن دلتنگی (پوریا آذربایجانی) شعله‌ور (حمید نعمت‌اله) سوءتفاهم (احمدرضا معتمدی) با دیگر چهره‌پردازان حاضر در جشنواره به رقابت می‌پردازد.

سعید ملکان در چند سال گذشته فعالیت گسترده و خوبی در بخش تهیه فیلم‌ها داشته و نامش در این زمینه بیشتر مورد توجه قرار می‌گیرد؛ با این حساب یادمان نرفته که او از چهره‌پردازان مطرح سینما است. او طراحی گریم فیلم «جاده قدیم» را بر عهده داشته و در این بخش او از مدعیان کسب سیمرغ است.

ایمان امیدواری که سال گذشته برای فیلم «زیر سقف دودی» سیمرغ بلورین بهترین طراحی چهره‌پردازی را دریافت کرد، امسال با فیلم «امیر» به کارگردانی نیما اقلیما دوباره شانسش را برای کسب سیمرغ امتحان می‌کند.

شهرام خلج را هم باید از پرکارهای بخش چهره‌پردازی برشمرد. او طراح گریم فیلم‌های ماهورا (حمید زرگرنژاد) لاتاری (محمد حسین مهدویان) به وقت شام (ابراهیم حاتمی کیا) را بر عهده دارد.

بابک اسکندری از چهره‌پردازان جوان؛ امسال شانس خود را برای کسب سیمرغ با فیلم «کامیون» امتحان می‌کند. اسکندری و نوید فرح‌مرزی که طراحی گریم فیلم «مصادره» را بر عهده دارد و همچنین امیر اسکندری برای فیلم «امپراتور جهنم» از افراد خلاق و بااستعداد حرفه خود به شمار می‌روند.

تلفیق آهنگ و تصویر

حسین علیزاده تاکنون برای فیلم‌های گبه، زشت و زیبا، آواز گنجشک‌ها و ملکه برنده سیمرغ بلورین شده و از آهنگسازان بنام سینمای ایران است. او امسال با دو فیلم «کار کثیف» و «سرو زیر آب» در جشنواره شرکت می‌کند.

گویا امسال قرار است کارن همایونفر همچون گذشته با موسیقی فیلم‌های «به وقت شام»، «عرق سرد»، «اتاق تاریک» آثار درخور توجهی را به کارنامه‌اش اضافه کند؛ چه سیمرغ کسب کند یا نکند.

فردین خلعتبری برای فیلم جشن دلتنگی؛ بهزاد عبدی با فیلم‌های دارکوب و هایلایت از دیگر مدعیان دریافت جوایز فجر هستند.

سال گذشته کریستف رضایی که برای فیلم نگار سیمرغ بلورین دریافت کرد، امسال با موسیقی فیلم سینمایی «جاده قدیم» و مستند «زنانی با گوشواره باروتی» در این رویداد حضور دارد.

حبیب خزاعی فر ساخت موسیقی فیلم «لاتاری» را انجام داده، «لاتاری» به نوعی تحکیم همکاری وی با مهدویان بعد از «ایستاده در غبار» و «ماجرای نیمروز» به حساب می‌آید.

ستار اورکی با فیلم‌های «ماهورا» و «فیلشاه» در جشنواره حضور دارد و محمدرضا علیقلی آهنگ فیلم امپراتور جهنم را برای این فستیوال نواخته است.

آرمان موسی‌پور هم که پیش از این با فیلم‌هایی چون «بارکد» و «عصر یخبندان» در جشنواره حضور داشت، امسال شانس خود را با فیلم «چهار راه استانبول» برای کسب سیمرغ می‌آزماید.

قدرت بصری بکر

کیوان مقدم که در کارنامه‌اش همکاری با انبوهی از کارگردانان بنام سینمای ایران دیده می‌شود در جشنواره امسال طراحی صحنه دو فیلم «سوءتفاهم» و «جاده قدیم» را بر عهده داشته است. مقدم با وجود جوان بودن اما از باتجربه‌های این فن به حساب می‌آید.

بهزاد جعفری طادی که سال گذشته برای فیلم «ماجرای نیمروز» سیمرغ را کسب کرد. امسال دوباره با همین تیم اما با فیلم لاتاری در جشنواره فجر حضور دارد. باید ببینیم شانسش در کسب سیمرغ چقدر است.

اصغر نژادایمانی که سال ۹۰ برای طراحی صحنه و لباس فیلم «مهتاب روی سکو» تندیس جشن خانه سینما را دریافت کرد، با مصادره از شانس‌های کسب سیمرغ است.

مارال جیرانی طراحی لباس فیلم «چهارراه استانبول» را بر عهده داشته است. فیلم دیگر فرزند فریدون جیرانی «مغزهای کوچک زنگ‌زده» است. او و آیدین ظریف که طراحی صحنه و لباس فیلم «دارکوب» را بر عهده دارد شاید یکی از برگزیدگان سیمرغ امسال باشند.

محمدرضا شجاعی که پیش‌تر برای فیلم «ایستاده در غبار» سیمرغ دریافت کرده بود امسال طراحی صحنه و لباس دو فیلم «شعله‌ور» و «تنگه ابوقریب» را بر عهده داشته و در جشنواره با دیگر طراحان صحنه و لباس رقابت می‌کند.

بابک پناهی با فیلم امپراتور جهنم در بخش طراحی صحنه و لباس در این مهم به رقابت می‌پردازد.

طنین صداها

در کارنامه بهمن اردلان کلکسیونی از جوایزهای سینمایی دیده می‌شود. پنج سیمرغ بلورین مجموعا برای کارهای صداگذاری و صدابرداری او از جشنواره فیلم فجر برای فیلم‌های «رخ دیوانه»، «هیوا» «براده‌های خورشید»، «خیلی دور خیلی نزدیک» و «چ» به‌اضافه تندیس‌های جشن خانه سینما که به فیلم‌های «دوئل»، «رگ خواب»، «لاک‌پشت‌ها هم پرواز می‌کنند» و «هیوا» تعلق گرفت. او امسال صداگذار فیلم «امپراتور جهنم» است. شاید مجموع سیمرغ‌های او از جشنواره فجر به شش برسد.

ایرج شهزادی، برنده سیمرغ بلورین بهترین صدابرداری از جشنواره بیست‌وهفتم فجر در این دوره از جشنواره از شانس‌های مهم کسب سیمرغ برای فیلم «بمب» است.

وقتی صحبت از بخش صداگذاری به میان می‌آید بی‌شک نام علیرضا علویان همچون ستاره‌ای در این محفل می‌درخشد. این جوان فعال امسال با پنج فیلم «به‌وقت شام»، «دارکوب»، «مغزهای کوچک زنگ‌زده» «عرق سرد»، «چهارراه استانبول» در فستیوال فجر حضور دارد. او تاکنون بیش از ۱۰۰ فیلم را صداگذاری کرده و با کارگردانان مطرح سه نسل از سینمای ایران همکاری داشته است.

عباس رستگار پور از صدابرداران قدیمی سینمای ایران فیلم‌های «مصادره» و «سرو زیر آب» را در جشنواره امسال دارد. فیلم‌های «بدوک»، «قدمگاه»، «فرزند خاک»، «ملکه» و «زیر سقف دودی» از جمله کارهای قابل توجه او به حساب می‌آید.

آرش قاسمی تاکنون برای صداگذاری فیلم‌های «خشم و هیاهو» و «شیار ۱۴۳» مورد تشویق قرار گرفته است. او با اینکه سال ۹۶ پرکار بود اما تنها با فیلم «مصادره» در جشنواره حضور دارد.

امیرحسین قاسمی سال گذشته برای فیلم «تابستان داغ» کاندیدای دریافت سیمرغ شد. امسال صداگذاری فیلم‌های «اتاق تاریک» «تنگه ابوقریب» و «سرو زیر آب» را برای جشنواره برعهده دارد.

مهران ملکوتی با فیلم‌های «مغزهای کوچک زنگ‌زده» و «سوءتفاهم» و حسین بشاش با فیلم‌های «اتاق تاریک» و «ماهورا» در مقام صدابردار در جشنواره حضور دارند.

مهدی ابراهیم‌زاده فیلم «جاده قدیم» و امیر نوبخت نیز فیلم‌های «چهارراه استانبول» و «امیر» را در جشنواره دارند.

در نهایت باید ببینیم چه کسانی شانس دریافت سیمرغ سی‌وششمین جشنواره فیلم فجر را دارند.

نقد

نگاهی به دو فیلم «کامیون» و «به وقت شام»

فضاسازی بصری دو کارگردان صاحب سبک

سامان سالور

کامبوزیا پرتوی تمام تلاشش را برای ساخت فیلمی متفاوت و آبرومند غیر شهری کرده و از این حیث کامیون نگاه مستقلی به ماجرای داعش و حضورشان در نزدیکی مرزهای غربی دارد اما برای رکورددار سیمرغ بلورین فیلمنامه جشنواره فجر و یکی از کارگردانانی که فیلمنامه را جدی، تخصصی و حرفه‌ای دنبال می‌کند؛ خیلی عجیب است که قصه آخرین فیلمش؛ کامیون تا یک سوم زمان فیلم هنوز راه نیفتاده؛ (شما بخوانید شروع نشده).

طرح کلی فیلم‌نامه فیلم قدیمی و کهنه و ترکیبی از ایده سریال پایتخت (که طرح اولیه‌اش مربوط به تورج اصلانی بود) و سفری اودیسه وار از مرزهای غربی تا پایتخت و خیابان‌های شلوغ و مشکلات و معضلاتش است؛ در این میان اما آنچه آزاردهنده و حوصله سر بر است؛ تکرار مکررات جست‌وجوی راننده و زن جوان کرد همراه نوزادش و برادر شوهر نوجوان برای یافتن شوهری بی‌خیال و بی‌توجه است که حتی شماره موبایلش را از زنی که عاشقانه پیگیرش است؛ دریغ کرده و حتی پس از هجده ماه یک تماس هم با نوعروس جوان و زیبایش نگرفته؛ دراین‌بین اما آنچه این فیلم سخت و جاده‌ای را از جذابیت و نفس می‌اندازد؛ حضور چندباره تیپ‌ها و آدم‌ها و لوکیشن‌های بی‌تاثیر مانند؛ شخصیت نیکی کریمی در نقش خودش (با آن لحن و دیالوگ عجیب در مورد داعشی‌ها و ایزدی‌ها)؛ تیپ جگرکی رقاص و پسر چاق و بی‌خاصیت و زن خشن و بی‌رحم که می‌خواهد کودک را به گروگان بگیرد با بازی شایسته ایرانی و میوه‌فروش و بقال و مصالح‌فروش و قس‌علی‌هذاست...

باوجود تجربه موفق پرتوی در فیلم‌های پیشین و بازی گرفتن از بسیاری از کودکان و نابازیگران در فیلم‌های ماندگاری چون «بازی بزرگان» و «کافه ترانزیت»؛ در «کامیون»؛ انتخاب و حضور بازیگران نقش‌های مکمل و فرعی (خصوصا زن جوان با بینی و صورتی امروزی نه بکر و طبیعی) سمپات و باورپذیر نیست (و با بستن روسری بر روی دهان و بینی هم نجات پیدا نمی‌کند) وبه زعم نگارنده؛ بازی سعید آقاخانی نیز با همه احترام و تفاوت و زحمتی که برای ادای لهجه‌های مختلف کشیده، متاسفانه به دلیل وجود نداشتن لحظه‌های دراماتیک و سکانس‌های پرتنش و موفق در سطح و تحمل یک گریم سنگین (با اجرای خوب بابک اسکندری) باقی می‌ماند و حیف می‌شود.

در مورد تصاویر و فضاسازی بصری فیلم نیز؛ با توجه به استفاده کامیون از فضای جاده‌ای و جغرافیای مرزی و کوهستانی کردستان و برفی؛ در یک‌سوم شروع به نظر می‌رسد که انتظار بیشتری از فیلمبرداری چون تورج اصلانی که تجربه‌های گوناگونی ازاین‌دست داشته و پیش‌ازاین به‌اندازه کافی جسارتش را ثابت کرده می‌توان داشت که به‌نوبه خود عقیم باقی‌مانده است.

پیش‌بینی سیمرغ:

«کامیون» در رشته‌های بهترین بازیگر نقش اول مرد و چهره‌پردازی شانس کاندیدا شدن و تصاحب سیمرغ دارد.

«به‌وقت شام»: ابراهیم حاتمی کیا

اصولا فیلم‌های حاتمی کیا از همان شروع و همیشه چه دوست داشته باشیم و چه نه فیلم‌های مهمی بوده و هستند؛ فیلم‌هایی در بستر و بحبوحه جنگ، در حاشیه جنگ و حالا فیلمی در ارتباط با داعش و اتفاقات سوریه.

«به‌وقت شام» هرچند در ارایه تصویری واقعی و قابل‌باور و مستند در این مورد خیلی موفق عمل نمی‌کند ولی بیگ پرداکشن و اکشنی است که نسبت به بضاعت سینمای ایران از درجه و عیار مناسبی برخوردار است که این بیش از هر چیز به کارگردانی دقیق و حساب‌شده خود حاتمی کیا برمی‌گردد؛ فیلم چنان چند فیلم دیگر امسال از حمایت و پشتیبانی سازمان سینمایی اوج برخوردار بوده و حاتمی کیا سعی کرده با استفاده از امکانات موجود فیلمی تاثیرگذار و قابل دفاع بسازد؛ «به‌وقت شام» فیلمی است که قهرمان دارد و دارای دکوپاژی درست و تدوین و آهنگ و ریتمی درخشان است؛ تصاویرش (به نسبت بضاعت سینمای ایران) گیرا و درست است و قاب‌ها و تنش و گره‌افکنی و نجات در آخرین لحظه‌اش به فیلم‌های هالیوودی پهلو می‌زند؛ بازی بازیگرانش (به‌جز داعشی‌ها) و خصوصا بابک حمیدیان و هادی حجازی فر و حضور پیر داغر (بازیگر عرب فیلم) گیرا و قابل دفاع است و می‌توان گفت که کارگردان پس از چند تجربه این‌چنینی و ساخت فیلم‌هایی با حمایت‌ها و پشتیبانی وسیع راه و رسم فیلمسازی این‌چنین را آموخته و کاملا بدان مسلط است؛ فیلم اما می‌توانست کوتاه‌تر و تاثیرگذارتر باشد و به جزییات بیشتر توجه کند؛ ارایه تصویری کاریکاتور گونه از افراد داعش؛ منطق باز بودن در هواپیمای سی‌یکصدوسی و حضور اتفاقی و هندی پدر و پسر قهرمان و ضدقهرمان به شکل تصادفی و در سکانس‌هایی گم کردن جهت شلیک‌ها و جنگ رو در رو از پشت هواپیما به ماشین‌های داعش که در کاک بیت روایت می‌شوند و عدم ارایه شخصیت‌پردازی درست از زنی که قصد حمله انتحاری با هواپیما را دارد؛ حضور و سپس به ناگاه گم‌شدن جنگنده‌های روسی و پایانی شعاری با موسیقی‌ای اپیک و به هر قیمت حماسی فیلم بعلاوه عدم توجه به بخش ویژوال افکت رایانه‌ای (که این به‌خودی‌خود بزرگ‌ترین لطمه را به فیلم وارد آورده است) از نقاط کم قوت فیلم به‌وقت شام است.

پیش‌بینی سیمرغ:

فیلم در رشته‌های بازیگر نقش اول مرد (بابک حمیدیان)، بازیگر نقش مکمل مرد (هادی حجازی‌فر)، فیلمنامه و کارگردانی (ابراهیم حاتمی کیا) فیلمبرداری (مهدی جعفری)، تدوین (مهرداد خوشبخت)، صدابرداری و صداگذاری (طاهر پیشوایی و علیرضا علویان)، موسیقی (کارن همایون‌فر)، چهره‌پردازی (شهرام خلج) و جلوه‌های ویژه میدانی (حسن روزبهانی) از شانس بالایی برای دریافت سیمرغ بلورین برخوردار است.

یادداشت

سوءتفاهم؛ فیلمی که می‌تواند آبروی سینمای ایران باشد

اکبر جباری

«سوءتفاهم» آخرین اثر سینمایی احمدرضا معتمدی، سینماگر، مولف و صاحب‌نظر ایران بی‌شک هم از حیث ساختار و هم از جهت محتوا چند گام فراتر از استانداردهای سینمای ایران است. معتمدی در «سوءتفاهم» توانسته به زبانی دست یابد که تفکر فلسفی در دل زبان سینما جای گیرد و به عبارت دقیق‌تر، فلسفه معتمدی، زبانش را کشف کند؛ زبانی که همواره با استعاره و اشارت همراه است و از بیان لخت و صریح و آشکار پرهیز دارد، چراکه زبان هنر چنین اقتضایی دارد.

«سوءتفاهم» درباره موضوعی است که مورد مناقشه حوزه‌های مهم علوم اجتماعی و سیاسی است. جهان پیش از مدرن از عناصر بسیطی شکل یافته بود و هر انسانی با جهان خارج از رهگذر حواس شخصی خود مواجه می‌شد و فهم او از جهان خارج نیز بسته به یافت او قابل‌سنجش و ارزیابی بود.

اما یافت امر واقع و کشف واقعیات در جهان مدرن به‌گونه‌ای عمیقا پیچیده و کم‌وبیش ناممکن شده است. دیگر نمی‌توان به‌راحتی درباره «واقعیت» سخن گفت. دیگر نمی‌توان در نوشته‌ها و کتاب‌ها و مقالات خود از جمله «واقعیت این است که...» استفاده کرد. بالغ‌ترین آدم‌ها کسانی هستند که با احتیاط بیشتری درباره واقعیت سخن می‌گویند و تقریبا جزمیتی در کلام‌شان نیست؛ اما این احتیاط و نسبیت از کجا برمی‌خیزد و خاستگاه آن کدام است؟

ژان بودریار که معتمدی فیلمش را با جمله‌ای از او آغاز می‌کند خاستگاه این احتیاط را در «جهان رسانه‌ای» می‌بیند. جهانی که به‌شدت رسانه‌ها مختصات و ماهیت آن را تعیین می‌کنند. اگر «مک لوهان» می‌گفت: «رسانه ابزار نیست، بلکه پیام است» بودریار گامی فراتر رفته و حتی پیام را نیز نفی می‌کند و به «فروپاشی معنا» در جهان رسانه‌ای اشاره می‌کند.

معتمدی در «سوءتفاهم» با ظرافت تمام و در قالب داستانی پیچیده و پر از گره، می‌کوشد این فروپاشی معنا را در همه سطوح نشان دهد. یک جنازه روی دست یک گروه فیلمسازی می‌ماند. قرار بود از یک سرمایه‌دار پولی دزدیده شود اما ماجرا آن گونه که گروه فیلمسازی طراحی کرده‌اند پیش نمی‌رود و سناریویی دیگر غیر از آن سناریویی که کارگردان گروه نوشته بود، بازی می‌شود. این سناریوی پنهان را چه کسی نوشته است؟ طراح این آدم‌ربایی و اخاذی کیست و چه کسی پشت این قتل است؟ فیلم با همه گره‌ها و پیچیدگی‌ها، به‌ظاهر در پایان روشن می‌شود و قاتل و طراح سناریوی پنهان شناخته می‌شود، اما به همین راحتی نیست. همه‌چیز درون یک دوربین فولو می‌شود و همه داستان در چشم یک دوربین پنهان می‌شود.

واقعیت حتی اگر آشکار شود، معنایی پیچیده و لایه‌لایه دارد. بودریار درباره جنگ خلیج می‌گفت: «جنگی رخ نداده و همه‌چیز تصویر است» معتمدی نشان می‌دهد که واقعیت چیزی جز همین تصاویری که از دوربین‌ها می‌بینیم نیست. تصاویری که می‌تواند بی‌نهایت تاویل شود.

مرز میان واقعیت و توهم در جهان رسانه دیگر چندان روشن و واضح نیست، نه صرفا به دلیل پیچیدگی حوادث و موضوعات، بل به‌واسطه جهانی که انسان و ماهیت آن با رسانه تعیین می‌شود. دوربین صرفا وسیله‌ای برای بازنمایی امر واقع نیست، بل مرز میان امر واقع و خیال را از میان برمی‌دارد. معتمدی هم‌سخن با بودریار می‌کوشد نشان دهد که در جهان رسانه‌ای، ما نه با امر واقع و نه با امر موهوم و تظاهر، بلکه با «وانموده» سروکار داریم. وانموده نه ناحقیقت بلکه پنهان‌سازی ناحقیقت است. جهان رسانه‌ای جهانی است که ناحقیقت از رهگذر تصاویر پنهان می‌شود تا انسان رسانه‌ای همچنان معناداری و حقیقت را توهم کند.

وقتی کسی مریض نباشد و خود را به مریضی بزند و تظاهر به مریضی کند و اصطلاحا تمارض کند، علمی به نام پزشکی وجود دارد که می‌تواند این تمارض را نشان دهد و واقعیت را بگوید اما وانموده، غیر از تظاهر است. اگر کسی مریض نباشد و خود را به مریضی بزند و درعین‌حال، علائمی از بیماری را نیز در خود تولید کند (مانند تب) دیگر علم پزشکی قادر نخواهد بود که این وضعیت را لو دهد و واقعیت را نشان دهد. علم اینجا فرومی‌پاشد. هر آن چیزی که در مقام تعیین واقعیت و کشف حقیقت است، فرومی‌پاشد. آنچه هست، نه تظاهر بلکه وانموده است. وانموده وضعیت بشر معاصر و جهان رسانه‌ای است. «سوءتفاهم» معتمدی، با ظرافتی تمام این اندیشه بودریاری را به تصویر کشیده است ولی در عین حال همه جذابیت‌های بصری و نمایشی نیز در آن حفظ‌شده و برای مخاطب عام نیز تجربه‌ای فوق‌العاده خواهد بود؛ تجربه‌ای که سینمای چند سال اخیر ایران از آن محروم بوده است.

هایدگرپژوه

خبر

تهرانگردی آناکارنینا و علاقه به تولید اپرای پینوکیو

در همین روزهای شلوغ برگزاری جشنواره فیلم فجر، هنرمندان تجسمی با آغاز برگزاری «بخش مفاخر» در سکوت و پیوسته مسیر برگزاری جشنواره تجسمی فجر را ادامه می‌دهند. بهروز غریب پور، هنرمند شناخته شده تئاتر نیز نسبت به خلق اپرای پینوکیو ابراز علاقه کرده است. فرهاد فخرالدینی رییس شورای عالی خانه موسیقی شد و آنسوی آب‌ها «ماریو بارگاس یوسا» نویسنده پرویی برنده نوبل ادبیات با همکاری گروهی از سربازان داوطلب، نمایشگاهی ادبی در زندان «والدمورو» مادرید اسپانیا برگزار کرده‌است.

علاقه غریب‌پور به تولید اپرای پینوکیو

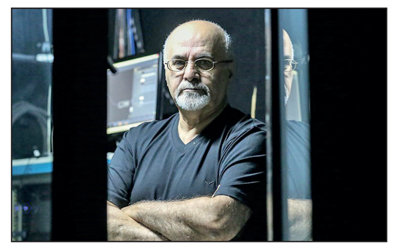

بهروز غریب پور مترجم کتاب «پینوکیو» و از چهره‌های شناخته شده هنر نمایش عروسکی در ایران، از احتمال تولید اپرای پینوکیو سخن گفت و ساخت چنین اثری را رد نکرد. غریب‌پور که چندین اپرای مطرح از جمله اپرای «خیام» و «مولانا» را روی صحنه برده است، از احتمال تولید اپرای پینوکیو در آینده سخن گفت. او همچنین به خوانندگان کتاب پینوکیو توصیه کرد که هر دو ترجمه صادق چوبک و مصطفی رحماندوست و نیز ترجمه خودش را بخوانند چرا که به گفته او هر کدام‌شان ویژگی‌ها و مزه خاص خود را دارند اما در عین حال تاکید کرد: از آنجا که من تا حدودی شیطنت ایتالیایی را درک کرده‌ام، با سعی تام و تمام، پینوکیو را تراشیده‌ام و اگر این ترجمه بتواند در دل شما بنشیند، این مساله، باعث افتخار من است. مهر

فرهاد فخرالدینی، رییس شورای عالی خانه موسیقی شد

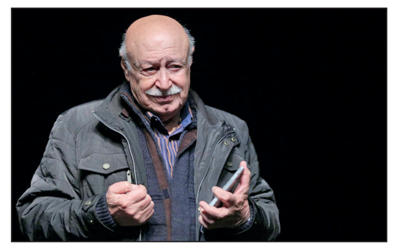

داریوش پیرنیاکان، دبیر و سخنگوی شورای عالی خانه موسیقی درباره جزییات تازه‌ترین جلسه این شورا و مباحث مطرح شده در این جلسه توضیح داد: روز گذشته جلسه شورای عالی خانه موسیقی با حضور اعضا تشکیل شد و همانطور که قبلا هم در مصاحبه‌ای اعلام کرده بودم محمدرضا شجریان به دلیل احترامی که اعضای شورای عالی و موسیقیدانان برای ایشان قائل هستند ریاست افتخاری شورا را به عهده دارند. وی افزود: در جلسه روز گذشته برای پیشبرد امور شورا، فرهاد فخرالدینی به اتفاق آرا به عنوان رییس شورای عالی انتخاب شد همچنین قرار شد جلسه بعدی به زودی برگزار شود تا در آن جلسه سیاست‌های کلی موسیقی کشور مورد بررسی قرار بگیرد و شورای عالی موضع خودش را در این موضوعات اعلام کند. البته قرار است در جلسه آینده که طی چند روز آینده برگزار می‌شود سیاست‌های خانه موسیقی نیز توسط شورای عالی مورد بازنگری و بررسی قرار بگیرد. مهر

«آناکارنینا» تهرانگردی می‌کند

کارگردان «آناکارنینا» اعلام کرد که قصد دارد از ابتدای سال ۹۷ این اثر نمایشی را در سالن‌های مناطق مختلف شهر تهران به صحنه ببرد. آرش عباسی نویسنده و کارگردان نمایش «آناکارنینا» در این‌باره گفت: برنامه‌ای که برای اجرای نمایش «آناکارنینا» دارم خیلی گسترده است و قصد دارم از ابتدای سال ۹۷ تور تهرانگردی نمایش «آناکارنینا» را به صورت اجراهای محدود در سالن‌های مناطق مختلف پایتخت آغاز کنم. دوست ندارم پرونده نمایش به این زودی بسته شود زیرا حضور و موفقیت‌هایی که این نمایش در جشنواره تئاتر فجر داشت همه ما را به عنوان عوامل تولید و اجرای نمایش، ترغیب کرد که اجراها را ادامه دهیم. مهر

نمایشگاه کتاب «یوسا» در زندان

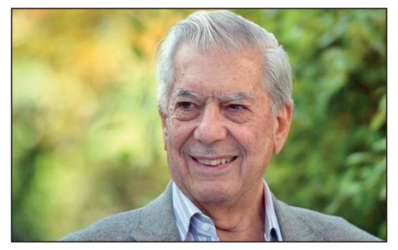

«نوتیسیا دل پرو» نوشت: «ماریو بارگاس یوسا»- نویسنده پرویی برنده نوبل ادبیات- با همکاری گروهی از سربازان داوطلب، نمایشگاهی ادبی در زندان «والدمورو» مادرید اسپانیا برگزار کرد و تعدادی کتاب به زندانیان هدیه داد. نویسنده «سور بز» نام نمایشگاه خود را «ادبیات و زندگی» گذاشت و در این رویداد خیرخواهانه، برای زندانیان درباره ادبیات و تاثیر آن بر انسان‌ها صحبت کرد. او در سخنرانی خود گفت: مطالعه ما را از دنیای کوچک‌مان بیرون می‌برد و فضاهای جدیدی را به ما نشان می‌دهد، جایی که می‌توانیم ثابت کنیم انسان‌ها بیشتر وجوه مشترک دارند تا تفاوت. خواندن کتاب‌های خوب روی دیدگاه ما تاثیر می‌گذارد و باعث می‌شود بفهمیم هر یک از ما منظر خاص خود را در نگاه کردن به دنیا داریم. «یوسا» همچنین گفت: به خاطر لذتی که کتاب خواندن از پنج‌سالگی به من داده، تصمیم گرفته‌ام خود را وقف ادبیات کنم. رمان‌های من از تجربه‌های زیستی‌ام نشات می‌گیرند، از تصاویری که در ذهنم مانده‌اند و هسته یک داستان را شکل می‌دهند. «یوسا» ۵۰ عنوان کتاب از جمله ترجمه رمان‌های خود به زبان‌های مختلف مانند رومانیایی، بلغاری، مجاری، پرتغالی، لهستانی، روسی، آلبانیایی و صربستانی را به زندانیان «والدمورو» اهدا کرد. ایسنا

اسکار سینمای اسپانیا به «کتابفروشی» رسید

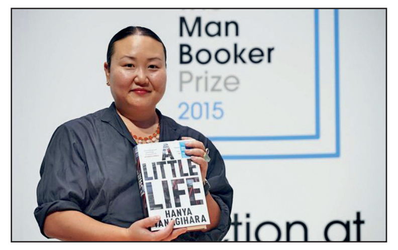

برندگان سی‌ودومین دوره جوایز سینمایی «گویا» موسوم به اسکار سینمای اسپانیا با اعطای جوایز اصلی به ساخته «ایزابل کوشت» اعلام شد. فیلم «کتابفروشی» به کارگردانی «ایزابل کوشت» تنها چند ساعت پس از کسب جایزه بهترین فیلم از جشنواره فیلم گوتنبرگ سوئد، در جوایز سینمایی «گویا» در کشور اسپانیا نیز درخشید و موفق به کسب جایزه بهترین فیلم، کارگردانی و فیلمنامه از این رویداد شد. این فیلم بر اساس رمانی با همین نام نوشته «پنه‌لوپه فیتزجرالد» در سال ۱۹۷۸ ساخته شده و داستان آن درباره بیوه‌زنی است که در یک شهر کوچک ساحلی مغازه کتابفروشی باز می‌کند. این دومین باری است که یک فیلم انگلیسی‌زبان موفق به کسب جایزه بهترین فیلم جوایز سینمایی «گویا» می‌شود و پیش از این فیلم «زندگی مرموز واژگان» دیگر ساخته انگلیسی زبان «ایزابل کوشت» در سال ۲۰۰۶ این جایزه را کسب کرده بود. ایسنا

بخش مفاخر جشنواره تجسمی فجر افتتاح شد

افتتاحیه نمایشگاه آثار مفاخر عرصه تجسمی، شامگاه یکشنبه ۱۵ بهمن با حضور سید محمدمجتبی حسینی معاون امور هنری وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی و جمعی از هنرمندان عرصه تجسمی، برگزار شد. در این نمایشگاه ۵۸ اثر از حسین محجوبی (نقاش)، حبیب‌الله صادقی (نقاش)، امرالله فرهادی (طراح گرافیک)، عبدالصمد صمدی (خوشنویس)، هادی شفاییه (عکاس)، امیرهوشنگ جزی‌زاده (نگارگر)، اکبر نیکان‌پور (تصویرساز)، علی دیواندری (کارتونیست)، فریده تطهیری مقدم (هنرمند سفالگر) به نمایش در آمده است. نمایشگاه مفاخر دهمین جشنواره بین‌المللی هنرهای تجسمی فجر تا ۴ اسفند در موزه هنرهای معاصر فلسطین، به نشانی میدان فلسطین، خیابان طالقانی، خیابان شهید برادران مظفر تقاطع بزرگمهر میزبان علاقه‌مندان است. ستاد خبری جشنواره تجسمی فجر

«دونده مارپیچ» به صدر گیشه بین‌الملل رسید

قسمت سوم و نهایی از مجموعه فیلم اکشن «دونده مارپیچ» با بیش از ۳۵ میلیون دلار، پرفروش‌ترین فیلم این هفته گیشه بین‌الملل شد. «دونده مارپیچ: علاج مرگ» به کارگردانی «وس بال» با فروش ۳۵/۲ میلیون دلاری در سالن‌های سینمای جهان، پرفروش‌ترین فیلم این هفته گیشه بین‌الملل نام گرفت و مجموع فروش خارجی خود را به حدود ۱۴۳ میلیون دلار رساند. سومین قسمت از فیلم «دونده مارپیچ» در هفته میلادی که گذشت بیشترین فروش را با آغاز اکران در مکزیک و آلمان تجربه کرد و سینماهای چین نیز پس از دو هفته نمایش این فیلم تاکنون ۳۷ میلیون دلار فروخته‌است. ایسنا

چاپ بیست و یکم «مهمان‌های ناخوانده»

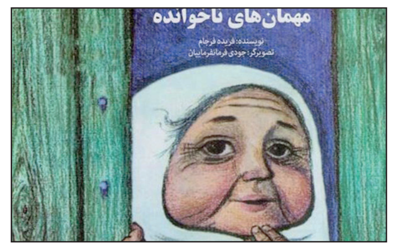

«مهمان‌های ناخوانده» اثر فریده فرجام با تصویرگری جودی فرمانفرماییان بار دیگر وارد بازار کتاب شد. این اثر که سال گذشته به عنوان میراث ناملموس به ثبت رسیده است، برای بیست و یکمین بار وارد بازار نشر شد تا در مجموع شمارگان این اثر در بیش از نیم قرن گذشته به ۳۸۲ هزار نسخه برسد. مهمان‌های ناخوانده جزو آثار فولکلوری است که برای نخستین‌بار از سوی فرجام در قالب کتاب ارایه شد. این اثر اولین کتاب کودک چاپ کانون پرورش فکری است که مفاهیمی همچون دوستی با حیوانات و مهمان‌نوازی را گسترش می‌دهد. این کتاب بخشی از هویت و فرهنگ ایران است و تصویرگر آن نیز به انعکاس دقیق فرهنگ کشور ایران پرداخته است. کمک به کسانی که پناه می‌آورند، ترویج فرهنگ صلح، ارتباط بین نسلی و همزیستی مسالمت‌آمیز، برخی از مفاهیمی است که این کتاب منتقل می‌کند. کتاب «مهمان‌های ناخوانده» برای اولین‌بار در سال ۱۳۴۵ برای گروه سنی «الف» (۳ تا ۶ سال) از سوی کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان منتشر شده است. روابط عمومی و امور بین‌الملل کانون پرورش فکری